

Elke overeenkomst tussen bestaande personen en de beschreven personages in deze romans berusten op louter toevalligheid.

De schrijver, Vincent Massée

Ten geleide: De Nacht

Ondanks de inktzwarte schimmige duisternis kon Victor zich veilig voelen in de feestelijk versierde woonkamer.

Duizend vrolijke Kerstlampjes om hem heen en een kop koffie op de lage tafel.

Vandaag was hij gestopt met drinken.

Een hele overwinning op de vrolijke Sater in met zijn gestimuleerde roes.

De winter is in het land en dat deed Victor heimelijk uitzien naar de gezellige dagen van vieren en gedenken.

Het aantal doden als offer die de mensenetende god Baal de afgelopen jaren in zijn bijzijn had geëist, begon ooit met een ongewild bezoek met Hoekman in de avond in een café in Koestad.

Op vreemde wijze was de avond in elkaar gesleuteld en daar danken veel mensen hun psychotische weerslag van.

Het was daardoor moeilijk om te werken voor Victor.

Gelukkig kon hij zich laten afkeuren, wegens de steeds terugkerende klachten.

In het sobere leven dat hij toen ging leiden vond zijn lichaam en geest compensatie.

Belaagd door een groepje huurmoordenaars die veel mensen hebben gedood, als zij de verkeerden op de korrel namen of in hun vruchtbare werk elders buiten zijn gezichtveld.

Er was in al die tijd veel gebeurd.

Dat er toen in de avond tijd was in de stille huiskamer komt door de scheiding van Wisje vijf jaren geleden.

In de tussentijd kregen de misdadige krachten vele kansen.

Binnen de tijd tussen het tekenen van het huurcontract van zijn eigen woning tot de beginsituatie in negentien tweeënnegentig, werd Victor's lijf een aantal malen vergiftigd.

Laatst zag hij een van de oude belagers nog terug.

Met bloeddoorlopen ogen keek de verlopen man hem aan, terwijl hij door bleef fietsen.

Kennelijk had Fossiele geen rem meer op zijn alcohol inname.

Eens in de vier jaren nam Victor zijn pen en schreef op wat er van de voortgaande jaren relevant voor hem was geweest.

De personages zijn onderling geschikt binnen de strakke kaders van een boek.

Gereconstrueerde persoonlijke verhalende werkelijkheid vormt een bijzonder tableau vivant voor de geïnteresseerde lezer van de spanning tussen misdaad en onschuld.

ANNA

Roman

Vincent Massée

Lisa

Zachtjes zweeft mijn lief door de ruimten van het hart.

Zij leeft werelden van muziek en dans.

Dagen loom en kleurrijk,
zie haar.

Wanneer leef je bij mij,
zweef je mijn schat.

Mijn oude,
laatste aardse glans, nog blij.

Stille daden van jouw hart.

Wat u niet wilt dat U geschiedt, doe dit ook een ander niet.
Want deze is een gelijke aan U.

Confucius 400 v. Chr.

Proloog

Op een regenachtige dag in september schreef zij een leuk antwoord naar een profiel op de contact site waarop door Victor werd gezocht naar een vrouw.

Anna stuurde haar internet adres naar hem op en daarna werd een regenachtige koude maand ineens zonnig en vol van beloften.

Een leuk bericht kwam vanuit verre landen haar kant op.

Veel mannen hadden vreemde dingen naar Anna geschreven, maar Victor klonk normaal. Daar hield Anna van, zij wilde liefde en leven in het Vrije Westen van Europa.

Anna schreef lang met Victor en werd daardoor steeds openhartiger.

De grens van gewone vriendschap was al lang gepasseerd, toen Anna het volgende plan begon te smeden.

Anna was mooi en vijftien jaar jonger de Hollandse man waarmee zij schreef.

Zij werkte met haar tweeëndertig jaren als accountant in een incasso kantoor in Rusland.

Werk dat zij heel gedreven en nauwkeurig deed.

Anna was een door en door goed opgevoede Russische vrouw en zij aanbad de liefde voor het getal en de precisie van elke financiële overdracht.

Anna had een goede baan gevonden die het getal als hoeksteen had, de financiële sector.

Haar werk maakte haar onafhankelijk van haar moeder die in dezelfde kleine stad woonde.

Samen hadden zij de nieuwe flat van Anna beken en moeder had het mogelijk gemaakt dat Anna in december, tien jaar geleden haar intrek kon nemen.

De jonge accountant betaalde zelf haar hypotheek van wat haar baan opbracht.

Naar Russische maatstaven verdiende zij goed.

Lekker de stad in om leuke dingen te kopen of naar de bioscoop, Anna kon het allemaal doen in de stad waarin zij leefde.

Anna had het goed en zo begon zij te denken hoe zij het beter kon krijgen.

Het moest de regen zijn geweest dat Anna op een dag iets ging missen in haar leven.

Na enkele mislukte pogingen om in Rusland een man te vinden koos Anna voor het internet om in Nederland een nieuwe man te vinden.

Zo vond Anna haar vriend Victor.

Anna's liefde was ver weg van haar in Nederland.

Hij genoot van een uitkering na vruchteloos zoeken naar werk.

Het leven was voor hem niet gemakkelijk.

Al de gedwongen zinloze sollicitaties die hij moest doen van de sociale dienst.

Daar had Anna geen weet van, Nederland was het Paradijs voor de vrouw.
Anna verkeerde in de veronderstelling dat het leven in Europa het lui lekkerland was op aarde.
In die andere samenleving zou zij het zeker beter krijgen.
Anna had haar toekomstige leven slecht voorbereid.
Zij kende noch de regels van immigratie en de taal beheerste zij ook niet.
Wat Victor ook tegen haar vertelde door de telefoon of naar haar schreef via internet, Anna keek en luisterde er niet naar.
'Met mijn Engels red ik het wel,' dacht Anna.
'Als ik uit het vliegtuig ben gestapt begint gelijk mijn nieuwe leven in Nederland en geniet ik direct van het Paradijs.'

Anna wilde graag overkomen na de vele brieven en foto's, die zij had ontvangen van haar vriend.
Het idee was wel aantrekkelijk vond Victor, toen hij over Anna's voorstel nadacht.
Hij was nog niet op de hoogte van alle regels, maar het zou wel goed komen dacht hij.
Dit was de eerste keer dat Victor een gast liet overkomen.
Hij wist wel dat niemand zomaar in zijn land kon wonen.

Anna vroeg om geld voor het reisbureau waar zij de reis naar Nederland had geboekt.
Later vroeg zij ook nog om het geld voor het vliegtuig ticket.
Een hele som die Victor maar net kon opbrengen.
Hij zag wel dat Anna ook haar moeite deed om de reis te maken.
Een hele dag had zij in het ziekenhuis gezeten in afwachting van haar tuberculose test.
Daarna had Anna ook nog naar Moskou gemoeten om op de ambassade een interview te doen, in afwachting van haar visum voor Europa.

Tijdens een stille week kreeg Victor een alarmerende mail.
Anna kon niet haar visum krijgen als zij niet vijf en dertighonderd euro op tafel zou leggen bij het reisbureau.
Dat was te veel geld voor Victor en emotioneel kon hij het niet meer verwerken.
Van alle geldstorting was hij arm geworden en door alle problemen die Anna opwierp was hij toen terughoudend.
Volgens Anna hoefde Victor alleen maar een bank binnen te lopen en het geld ontvangen.
Zo werkte het niet in Nederland.
Victor kon de bank immers geen garanties bieden.

Victor kon niets voor Anna doen dan een document op te sturen waarmee Anna de grens kon passeren zonder al dat geld waar zij om vroeg.
Geen reactie van Anna.

Later in de koude maand stond zij weer beneden bij zijn deur, maar belde op het laatste moment niet bij hem aan.

Er was een vrouw bij haar aanwezig die haar naar het adres had gebracht.

Later bleek zij een prostituee te zijn die samen met haar vriendin in de stad werkte.

Laat in september was zij alleen met Anna in het donker voor de portiek van de flat van Victor.

Op die late najaarsavond werd Anna een seks slavin zonder het besef ervan.

In haar beleving kon een mens niet tot slaaf worden gemaakt.

Als Anna alle schuld had terugbetaald dan zou zij weer vrij zijn.

Het pakte echter anders uit en zo verdiende Anna honderd duizend Euro voor haar meesters.

Geld dat zij nooit in haar hand zou ontvangen.

Dat was het lot om als slavin verkocht te zijn aan een nieuwe eigenaar.

H1

Anna

Het was vol op winter in het noordelijke deel van Rusland.
De kou striemde elke wandelaar op de stille winterse straat.
Er liepen twee mensen een nauwe grauwe straat in op weg naar hun flat.
Sneeuw dempte hun voetstappen.
De vrouw van de twee was hoog zwanger en de man had zichtbaar gedronken.
Hij liep onzeker naast zijn vrouw.
Annaya hield niet van alcohol maar Pjotr haar man dronk voor twee.
Vaak had zij hem er op aangesproken, maar sinds hij hoorde dat zijn Annaya zwanger was van hem was Pjotr aan de wodkaflles vastgeroest.
Hij zong een oud strijdlid van de communistische partij op zijn hoogtijdagen.
Er hing ontspanning en verandering in de lucht en de inwoners van de kleine industriestad mochten plotseling meer van vaders Rusland.

De jaren daarvoor waren zwaar geweest en nu tijdens het afstand nemen van de ideologie van de communisten leken er weer andere tijden aangebroken.
In Moskou was een Macdonald geopend en Rusland hield de adem in.
Vaak werd er hard ingegrepen wanneer de tijden snel leken te veranderen.
Generaties hadden al met deze werkelijkheid kennis gemaakt.
Opleving en de bekende Russische repressie daaropvolgend.
Vrijheid was maar schijn.
Zij leefden samen in een kleine flat van twee kamers.
Annaya verdiende het loon voor het gezin.
Pjotr deed wat kleine klussen op de fabriek waar Annaya zijn liefvallige vrouw accountant was.
Terwijl zij in de straat liepen op weg naar de oude flatwoning voelde Annaya plotseling steken in haar zij en buik.

Vreemd waren de gevoelens die toen over haar kwamen.
Waren dit al de weeën?
Dit was hun eerste kindje en van geboortes had Annaya alleen wat gezien in haar ouderlijk huis op jonge leeftijd.
'Pjotr je moet de arts waarschuwen, de kleine komt.'
'Ik voel het.'

Zijn adem rook zwaar naar de drank en het was nog maar de vraag of hij zijn taak kon uitvoeren.

Toch nam Pjotr het kaartje aan van zijn vrouw en bekeek het adres aandachtig.

Het was vlakbij hun woning in het centrum van de stad.

Zijn vrouw had hem er vaak over verteld als zij weer een controle ging doen in het centrum.

De gezondheidszorg was immers goed geregeld en gratis van de staat.

Annaya leek nu haast te krijgen en gaf hem een kleine zet op weg naar de vroedvrouw.

‘Snel loop naar dit adres toe en kom terug met de vroedvrouw, zij brengt je wel terug in haar wagen.’

‘Ik ga nu naar boven voordat ik de trap niet meer opkom.’

‘Ik voel dat het snel zal gaan.’

Dit zat er al een tijdje aan te komen.

Waarom moest zij dan ook zwanger raken.

Pjotr hield niet van kinderen.

Deze kleine mormels gingen alleen maar huilen en vroegen om veel van hun spaarzame geld.

Hij hield van de fles en zijn maats om mee te drinken.

Zijn vrouw had hem net van een drink adres opgehaald voor de avond.

Vreselijk vond hij dat.

Zijn bemoeizuchtige vrouw verpestte geregeld elk plezier dat hij had gehad zonder haar.

Daarom wilde hij ook nooit telefoon in huis.

Pjotr wilde niet gebeld worden door mensen die lastige vragen gingen stellen als hij weer een dag niet naar zijn werk had kunnen gaan.

Hij wilde gewoon in zijn eigen cirkel blijven en daarin te genieten van de rust van de alsmaar terugkerende dagen van een troebele blik door de fles.

Op die avond werd er tegen alle verwachtingen in binnen het gezin van Sabelinova een meisje geboren.

Volgens de gewoonte kreeg zij de naam van de moeder Annaya.

Anna was haar roepnaam.

Het kleine dochtertje van hun samen werd geboren in een vreemde tijd.

Er was een grote omwenteling gaande.

De communistische partij die het grote Rusland zo lang had geregeerd was aan de kant geschoven.

Toekomstige leiders gingen na deze tijd op campagne voor de gunst van de kiezer.

Het was eens in de zes jaren een feest van beloften.

In geen enkele samenleving doen de politici echter wat zij de kiezers voorspiegelen.

Het gaat om een goed verhaal ter wille van de gunst van de kiezer.

De bestijding van de armoede was altijd het grote thema van hen allen.

Ook de gelijkheid van het individu zoals in het vrije westen was toen op de agenda. Het volk werd heen en weer gesleept tussen de keuzes die het nooit had kunnen maken. Hoe het land tot voorspoed moest worden gebracht wist niemand.

Fabrieken gingen dicht en steden werden lege verzamelingen van armoede en verval. Het grote leger moest inkrimpen en de macht van het ooit zo machtige Rode Leger was gebroken.

Slechte films berichtte over een falend regime.

In het kleine huis op de tiende etage was er ook armoede.

Pjotr ging aan de drank en zijn vrouw werd de enige kostwinner in het gezin.

De toekomst van Anna was duister geworden.

Annaya moest kiezen tussen haar huwelijk en haar kind.

Zij hield Anna bij zich op de dag dat Pjotr het huis verliet voor een borrel met vrienden.

De papieren voor de scheiding kwamen dezelfde dag binnen als zijn vertrek.

Pjotr kwam niet meer terug.

Hij bleef steken in een wereld van drank en dronken zijn.

De enige wereld die veel werkloze mannen leerde kennen terwijl hun vrouwen er het beste van probeerden te maken voor het gezin dat gebleven was.

De baan betaalde genoeg voor hen beiden en de crèche waar zij Anna haar kleine dochter heen bracht.

Overdag werkte zij met de papieren van de laatste grote fabriek die nog open was van de stad.

In de avonden verstelde zij de kleding van de mensen in de straat.

Meer vrouwen hadden een dubbele baan.

Soms als schoonheidsspecialiste bij de mensen thuis in de avonden.

Het nachtleven was sober maar iedereen wilde af en toe aan de grauwe werkelijkheid ontsnappen.

Langzaam begon er in het Rusland nieuwe stijl een nieuwe economie te ontstaan.

De eigen bedrijvigheid nam toe en de oude ideologie van de geleide staat werd aan de kant geschoven.

Er waren openlijk mensen die opstonden en eisten dat zij ook een deel kregen van de nieuwe economie.

Ondergronds in de gelederen van de diensten stonden nieuwe leiders klaar.

Een van de nieuwe leiders was Poetin.

Na jaren stond hij op zekere dag in de schijnwerpers van een nieuw en herboren Rusland.

Zoals hij zich liet inhuldigen bij de Keizerlijke Adelaars en de nieuwe vlag gaf iedereen hoop.

Annaya had ook hoop sinds zij van haar man gescheiden was.

Aan een nieuwe man begon zij niet meer.